

SZÁSZRÉGEN 'ES VIDÉKE

KULTÚRA •
EGYHÁZ •
KÖZÉLET

XXIII. évfolyam 3. (265.) szám, 2021. március

Köszönöm az elmúlt 22 évet

...Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek és a néhai Márk Endre alapító tagoknak. Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes, Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália jelenlegi szerkesztőségi tagoknak. Kinczel József, Madaras Péter, Kiss-Miki Levente volt és jelenlegi Kolping-elnököknek.

Köszönet a Népújság munkaközösségének és az IMPRESS Kiadónak a műszaki szerkesztésért és a nyomdai előkészítésért. A nyomtatásért a marosvásárhelyi I. I. Mureșan Șomfălean Andrei Dorin nyomdának.

A külső munkatársaknak, akik határon innen és az óceánon túlról az évek során írtak és írnak a lapban. Köszönöm a lapterjesztők munkáját és a támogatók anyagi hozzájárulását.

De elsősorban köszönöm neked, tisztelt olvasó, hogy megvásárolod a Szászrégen és Vidéke lapot!

Fábián András főszerkesztő

Varjúvár – Ősz Zoltán festménye

22 éves a Szászrégen és Vidéke

Helyi újságunk megjelenésének évfordulójára emlékezünk. Ez az első olyan magyar nyelvű helyi kiadvány, mely sok éven át megszakítás nélkül az olvasók kezébe került, kerül. Jó érzés, hogy magam is részt vettem az elindításában.

Ma is úgy vélem, hogy jól döntöttünk, amikor Szászrégen és környéke számára magyar nyelven, bár csak kis formátumban, havonta egyszer megjelenő lapot indítottunk el, mert az ma is megjelenik, és az olvasók szeretik.

Mint az újság elindításának egyik kezdeményezője és első évekbeli főszerkesztője jó érzéssel gondolok vissza az első évekre. Hogyan kezdődött?

Az RMDSZ részéről már 1998-ban felvetődött a helyi magyar lap elindításának gondolata városunk és vidéke számára. Márk Endre keresett meg, és biztatott, hogy indítsam el e lapot. Megvallom, a kérdés engem is foglalkoztatott, de 1998-ban a szászrégeni magyar tanítóképző 50. évfordulója és történetének megírása lekötött, ezért azt javasoltam, hogy az újság megjelenését 1999 márciusára időzítsük.

Elképzelésem az volt, hogy olyan lapot indítunk, mely nem fél az igazságot kimondani, de ne legyen a politikai csatározások fóruma, inkább foglalkozzon

**Március
böjtmás hava
kos hava
tavaszelő**

Útravaló:

„Amely percben Magyarországon akadna ember, aki urává akarna lennie e nemzetnek, aki bármely hatalmat mástól, mint e nemzet képviselői testület kezéből akarna venni, azon emberre, uraim, vigyázzanak önök, az egész nép, és soha semmi esetben ne tűrjék, ne engedjék azt, hogy e nemzet felett más határozhasson valaki, mint e nemzet maga.”

(Debrecen, 1849. április 14. Kossuth beszéde a képviselőházban Magyarország függetlenségének ki-mondásáról)

**Márciusi
eseménynaptár**

- 2-án (1769) született **Arany János**
- 8-a **nemzetközi nőnap**
- **10-e a székely szabadság napja.**
A Székely Nemzeti Tanács 2012. január 6-i határozata alapján minden év március 10-én megtartandó emléknap, a székelység összetartozásának napja. 1854 márciusában ezen a napon végezték ki a Postaréten Bágyi Török János kollégiumi tanárt, ügyvédet és Nagyvárad Horváth Károly földbirtokost, a székely vértanúkat
- 14-e a **magyar sajtó napja**
- 15-én (1848) győzött a pesti forradalom, **Magyarország nemzeti ünnepe**

multunk eddig nem közölhetett történéseivel, jövőnk kilátásaival, nagy elődeink, városunk és vidéke településeinek, itt élt és alkotott nagyjainak megismertetésével. A szülőföld szeretetét sugárzó írások és cselekedetek közlésével, a feledésbe merült népszokások feltárásával, amiről 1989 előtt nem lehetett írni, így sok mulasztást kell bepótolni. Úgy gondoltam, hogy legyen kulturális kiadvány.

A lap a harmadik számától Kultúra – egyház – közélet feléccel jelent meg. Négy hónapon keresztül nem volt szerkesztőbizottsága és működési szabályzata, nem volt bejegyezve az országos nyilvántartásban. Ezért elkészítettem a szabályzat-tervezetet, melyben rögzítettem a kiadvány célját, arcélét, a szerkesztőbizottság összetételét, ami az ötödik számtól lépett életbe. Ekkor a szerkesztőbizottság a következő tagokból állt: Csernátoni József főszerkesztő, dr. Blága József, Biró Donát, Böjte Lídia, Darvas Ignác, Kunsági István szerkesztőségi tagok. 2000 januárjától dr. Horváth Erzsébet, majd novembertől Pakó Benedek plébános, valamint Bartha József lelkipásztor is csatlakozott hozzá.

A Szászrégen és Vidéke kezdettől fogva sok olvasó kedvence volt. Álljon itt egy Németországból 2001-ben érkezett levélből kiragadott néhány sor. Kosch Lenke tanárnő írta: „Ez az újság tűz, mely meleget vonz, összetart, láng, mely világít, megvilágítja a múltat, a jelent és mutatja az utat a jövőbe. Minden sora élményt ad az olvasóknak. Különösen értékesek a

helytörténeti írások... Megállapítottam, hogy Szászrégenből magyar kultúrközpont lett, és ez az újság szerkesztőségének és munkatársainak is az érdeme...”

A Kolozsvári TV 2003-ban sugárzott adásában, a velem készített riportban példamutató törekvésnek nevezték a helyi magyar közösség részéről a lap elindítását. Ezek és sok más visszajelzés megerősítette, hogy jó úton járunk.

22 év után jó érzés visszaemlékezni, hogy lapunk elindításában aktív szerepet vállaltam, és az évek folyamán közöltem benne. Elvárásaimat illetően nem csalatkoztam lapunk főszerkesztőjének, Fábíán Andrásnak a sokévi tevékenységében, mert tudja, hogy mi az elvárás és a tennivaló, hogy újságunk a magyar emberek szolgálatába álljon. Kívánom, hogy még sok éven át töltsse be ezt a szerepet, a lap szerkesztői fordítanak továbbra is nagy figyelmet a fiatal nemzedékre. Írásaikban bizonyítsák, hogy itthon vagyunk, itt kell jobb életet teremtenünk. Lapunk őrizze meg arcélét, és maradjon meg népünk szószólója. Köszönetet mondok a Népújságnak, az Impress kiadónak, a nyomdának, hogy felvállalta a lap tördelését, a korrektúrát és a nyomtatást, valamint azt is, hogy népszerűsítette kiadványunkat a megjelenés első éveiben.

Újságunk alapításának évfordulóján azt kívánom, hogy még sok évig szolgálja e vidék magyarságának érdekeit, és hirdesse, hogy itthon vagyunk, és itt kell kivívni életünk szebb, jobb napjait.

CSERNÁTONI JÓZSEF

Az emlékezés percei

A tavasszal ünnepli fennállásának 22. évfordulóját a Szászrégen és Vidéke. Andris barátom megtisztelő felkérésének teszek eleget ezzel a néhány sorral, így részese lehetek a születésnapi megemlékezésnek.

Több mint két évtizeddel ezelőtt néhány lelkes szászrégeni értelmiségi úgy döntött, hogy elindítja a lapot, amelynek az első száma 1999 márciusában látott napvilágot.

A lap felvállalta azt a hiánypótló feladatot, hogy a vidék kallódó értékeit felkutatja, nemzeti és nemzetiségi kulturális és helytörténeti kincseinket megismerteti, és teszi mindezt a megmaradásunkat szolgáló írárok közreadásával. Ezzel magyarázható, hogy hírneve határainkon túlra is eljutott, és ebben nem kis része volt és van annak a mindenkori szerkesztői közösségnek, amely anyagi juttatás nélkül vállalta e nemes küldetést.

Az alapító tagok között volt a szászrégeni közélet két meghatározó alakja, volt osztályfőnököm, Darvas Ignác és Biró Donát helytörténész, tanár úr is, akikkel később közeli barátságba, munkatársi viszonyba kerültem.

Egy szerkesztői megbeszélés alkalmával volt lehetőségem megismerkedni az újsággal és annak munkatársaival, Darvas tanár úr beajánló közbenjárása segítségével.

Az ezt követő időszak számomra a bemutatkozás és a bizonyítás mindennapjait jelentette. Grafikai munkáimmal, valamint írásaimmal lehettem jelen az újság oldalain.

Biró Donát tanár úr kedves megbízásának azzal tettem eleget, hogy két könyvét illusztrálhattam, osztályfőnökömtől pedig az íráshoz kaptam ösztönzést.

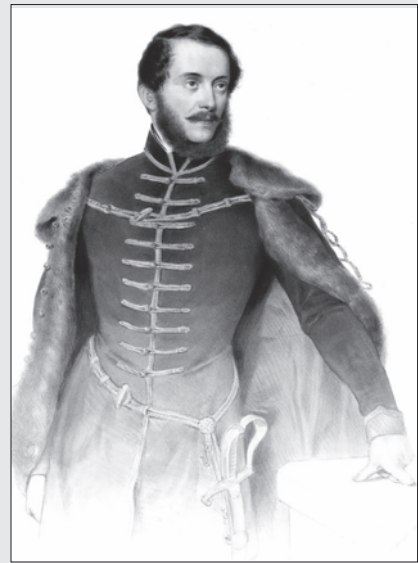
Azóta már mindkettőjük pótolhatatlan hiányát viseljük, és fájdalmas emléküket őrizzuk. Nekem adatott meg az a kitüntető, de szomorú tisztség, hogy a jelenlévőkkel együtt búcsúbeszédemmel adjuk meg a végtiszteességet az eltávozottak sírjánál.

Feledhetetlen két évet éltem át régeni diákként egy olyan osztályközösségben, amelynek szellemisége kihatott későbbi életpályám alakulására, oktatói, nevelői hivatásom betöltésére. Hatvanegy év távlatából, immár nyolcvanévesen emlékszem diákéveim hőskorára.

A Szászrégen és Vidéke 22. évfordulója alkalmából kívánok boldog születésnapot és még hosszú, tartalmas, sikeres munkálkodást sokunk öröme, Andris barátomnak és a szerkesztői közösségnek erőt, egészséget további tevékenységükhöz!

Tisztelettel,

ÓSZ ZOLTÁN
nyugdíjas tanár, egykori munkatárs, Rábacsanak

Kossuth Lajos

- 21-én (1685) született **Johann S. Bach**
- 21-e a **tavaszi napéjegyenlőség, a csillagászati tavasz kezdete**
- 21-e **Szent Benedek** napja
- 21-e a **faji megkülönböztetés elleni nemzetközi küzdelem napja**
- 21-e a **költészet világnapja**
- 24-e **ifjúsági világnap**
- 25-én (1881) született **Bartók Béla**
- 27-én született **Mikó Imre**
- 27-én (1676) született **II. Rákóczi Ferenc**
- 27-én (1891) született **Zilahi Lajos**
- 27-e **színházi világnap**
- 28-a idén **virágvasárnap**
- 28-án (1868) született **Makszim Gorkij**
- 29-én (1885) született **Kosztolányi Dezső**
- 31-én (1596) született **René Descartes**
- 31-én (1900) született **Szabó Lőrinc**

**Márciusi
eseménynaptár**

A Szászrégen és Vidéke főtámogatói:

RMDSZ és Communitas Alapítvány

Támogatók:

37-es számú magyarrégeni Koós Ferenc cserkészcsapat, a Bodor család (Gyimesközéplek), Sólyom Erzsébet, Rázmán Erzsébet, Máté Katalin, Szabó Erzsébet (Szászrégen).

Köszönjük!

A márciusi ifjak üzenete

1848, Te csillag! Te vagy a mérce, a mérték, amely a széthúzás idején a szabadság gondolataival egyesítheted a nemzetet, és erőt adsz a zsarnokságok legsötétebb korszakainak a túléléséhez. Elődeink nagyon is megbecsülték 1848 emlékezetét. Nekünk, egy békés rendszerváltás gyermekeinek is meg kell becsülnünk. Belőle tanulhatjuk meg életre váltani a szabadságot, az emberhez méltó, teljes életet. A szabadság csak egy lehetőség, de nem örökkévaló. Nap nap után újra meg újra meg kell küzdeni érte. Éppen ezért vezessen bennünket 1848–49 szelleme és példája!

„Múlton nyugszik a jelen, s azon a jövőndő. Ha a jelen a múltból fakadó tudással éljük, nem kell félnünk a jövőtől!” Erre tanít Széchenyi István, és erre tanít az 1848-as forradalom és szabadságharc emléke is. Ha erősen él bennünk egy szebb, szabadabb jövő reménye, és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók leszünk 1848 örökségéhez. Ebben segít minket minden évben újra meg újra az emlékezés március 15-re, a szabadságharcra és annak hőseire. Ez ad értelmet az ünnepeknek, a koszorúzásoknak, a közös, békés elmélkedésnek. Amikor feltűzzük a kokárdát, ezt nemcsak büszkén tesszük, hanem erős reménysugárral is a szívünkben. Reméljük, hogy azt a lelkesedést szerezzük vissza, éljük át újra, ami mozgatója, motorja minden forradalomnak, így az 1848–49-es szabadságharcnak is.

Amikor feltűzzük a kokárdát gyerekeink, unokáink ruhájára, és elmondjuk nekik, hogy ezt most viselni kell, akkor reméljük, hogy bennük tovább él egy kicsi a forradalom lángjából. Nem engedhetjük meg, hogy ezeket a gyökereket elvágják, mert élni akarunk, magyarként akarunk élni az idők végezetéig. Az élet fő célja a küzdés maga. Ezért március idusa jelképezi számunkra azt a reményt, hogy minden zsarnokság megroppantható. Március idusa mutatja meg számunkra, hogy bármennyire is véglegesnek és szilárdnak tűnik egy ország uralkodó hatalmi berendezkedése, fordulhat a kocka.

Március 15-e üzenete napjainkban is igaz, és nagyon időszerű. Követendő példa és erő a zsarnokság

Táborozó huszártisztek – Lotz Károly festménye

elleni küzdelemben. Az elmúlt években többször is a becsületünkbe gázoltak, hazugságokkal félrevezették, megtévesztették magyar népünket. Olyan országban élünk, ahol a gyűlölködés, a hatalmi arrogancia megkeseríti a mindennapi életünket. Ma, amikor ismételtelen nemtelen nacionalista támadások ösztüzébe került nemzetünk, amikor minden szinten megalázzák, sőt el akarják tüntetni nemzeti identitásunk szimbólumait, a legfontosabb az egység, a mindennemű viszály, nézeteltérés csökkentése, egymás tisztelete és az alkotó munka megbecsülése.

„Szeressétek egymást, magyarok. Szűnjenek meg az ellentétek. Legyenek végre közösek a célkitűzéseink. A jót hozzuk ki egymásból, és ne a rosszat. Ne féljete, magyarok” – üzenete egykoron Wass Albert. Itt az idő, hogy a jövőt visszahódítsuk. Sorsunk irányítását kezünkbe vegyük. Gyermekeink, unokáink javára, az ő érdekükben építsünk egy erős Erdélyt, egy erős Székelyföldet. A márciusi 12 pont évenkénti számonkérése, sőt újrafogalmazása is ez a nap. Minden idők igazán tiszta forradalmár nemzedéke a márciusi ifjaink kis csoportja volt. 1848 olyan örökséget hagyott ránk, amelyet oltalmazni, ápolni becsületbeli kötelességünk.

Tamási Áron így fogalmazott: „Azért vagyunk a világon, hogy valahol otthon legyünk benne.” Büszkén, erős hittel, magyarként akarunk élni és dolgozni itt, a Kárpát-medencében, mert ez a mi otthonunk. Ezt tettük századokon át. Ami itt látszik, minden a kezünk nyomát viseli. Dolgoztunk eddig, és dolgozni akarunk ezután is. De nem hiába. Ma nemcsak emlékezni, hanem

→ cselekedni is kell. Egy jobb jövő eljöttét remélni ma már nem elég. A reménykedésből nem élünk meg. Szívós munkára van szükség. Elkötelezett, céltudatos munkára. Itt most építeni kell a jövő nemzetét. Lélekben, a közös, egymásért való gondolkozásban kell egyek legyünk. Dolgozzon mindenki jobban, mint tegnap. Tegye azt, ami tudása szerint a legjobb és a leghasznosabb. Ki-ki ne csak saját magára gondoljon, hanem a közre is, a szomszédjára is. Álljunk meg egy szóra, beszéljünk egymással, segítsünk egymáson. Nézzünk újra egymás szemébe. Értsünk szót. Fogjuk meg egymás kezét. Akarjunk egy közös magyar jövőt építeni! Itt az idő, hogy mi, magyarok végre együtt küzdjünk nemzeti ügyeink sikeréért. Mutassuk meg: a magyar nem olyasmi, mint a gyertya, amit el lehet oltani. Ez teszi ma is aktuálissá Petőfi szavait: „*Bárkié is a dicsőség, a hazáé a haszon!*” Ha erősen él bennünk a szebb, szabadabb jövő reménye, és képesek vagyunk együtt, egymásra támaszkodva

nekirugaszkodni a megvalósításnak, méltók leszünk 1848 örökségéhez. Meg kell teremteni a nemzet egységét mind a lelkekben, mind a célokban, mind a cselekvésben. Hitet kell adni mindenkinek, hitet a felemelkedésben. Hiszem azt, hogy képesek vagyunk rá. Hiszem azt, hogy helyünk van a világon, hogy a magyarság – esze, becsülete és tehetsége révén – az emberiség közös kincsét gyarapíthatja. Hogy mi kell ahhoz, hogy ez a hit, ez a vágy valósággá váljon? Nem kell több, csak ami 1848 „12 pontjában” is benne van. Idézem: „*Mit kíván a magyar nemzet. Legyen béke, szabadság és egyetértés. Egyenlőség, szabadság, testvériség!*” Adja az ég, mindnyájunk akarata és ereje, hogy így legyen. Ha együtt akarjuk, akkor van jövőnk, akkor „*A magyar név megint szép lesz.../ Méltó régi hírnevéhez./ Mit rákentek a századok/ Lemossuk a gyalázatot*”. Adja Isten, hogy így legyen!

ZSIGMOND SÁNDOR

Emlékezés egy régi márciusra

173 éve nemzetünk olyat tett, amit más senki Európában. Az 1848-as forradalom és szabadságharc szerves része volt az akkori forradalmi hullámnak, azonban csak a miénk jutott el a sikeres katonai ellenállásig. Eredményességét mi sem bizonyítja jobban, mint az a tény, hogy a Habsburg-ház csak az orosz birodalom segítségével tudta leverni. Azonban ez csak egy csata volt, a háborút nem veszítettük el. Őseink vérüket adták azért, hogy az általuk megálmodott reformok éljenek, és segítsék nemzetünk sorsát.

De vajon mi, a mai fiatalok mit tanultunk tőlük? A közmédia sajnos nagy szeretettel készít olyan riportfilmeket, amelyekben fiatalokat, de akár időseket is kérdeznek a forradalomról, a többségnek pedig fogalma sincs róla. Nekem azonban, és még sokan másoknak, volt szerencsénk tanulni őseink dicső tetteiről. Petőfiről, a nemzet hősről, a forradalmárról, aki megírta a Nemzeti dalt, amit oly sokszor szavaltunk megemlékező ünnepségeinken. Kossuth Lajosról, aki nem adta fel a küzdelmet a forradalom után sem, és kardját tollra váltotta. Görgeiről, aki talán a legbátrabb volt, mert tudta, hogy mikor van vége, és nem küldte halálba az embereket hiába. Tetteiket és még sok más forradalmár tettét dalok és irodalmi művek dicsőítik és őrzik. Nemzetünk mitológiájának részévé vált.

Különös szerencsém volt, mivel a tanítóim is legalább olyan tiszteletre méltó személyek voltak. Persze ők nem forgattak kardot, és nyertek csatákat, de megszerették egy 9 éves kisfiúval a színházat. Tamás Ibolyának, a szászrégeniek Ibi nénijének sosem fogom elfelejteni a zakuszkás kenyerét és a sárga bőrkabátját,

Egy régi március Ibi nénivel (2009-ben)
Fotó: FAGY

amiben mindig ott volt a nagy kulcsosomó. Az ő tudása, türelme és odaadása értette meg velem a forradalom igazi üzenetét, ami nem más, mint a szabadság iránti elszántság és egymás tisztelete. Aki nem ad, az nem is kap tiszteletet, hiába van kardja.

BIRÓ SÁNDOR

Székelyek márciusa

Hatalmasok rivallnak ránk, hogy nincsen apánk, se anyánk, se istenünk, se hazánk. De visszavág a székely dac: van apánk, van anyánk, van istenünk, van hazánk. Mi, székelyek e földön élünk, itt éltek-haltak ősapáink, ez a föld az örökségünk.

Márciusi szelek fújnak. Márciusi tüzek gyúlnak. Idelobban lángja, láza 1848-nak, Petőfi tűzszava zúg, így lelkesít:

*Nem mondom én: előre, székelyek!
Előre mentek úgyis, hős fiúk;
Ottan kíván harcolni mindegyik,
Hol a csata legrémesebben zúg.
Csak nem fajult el még a székely vér!
Minden kis cseppje drágagyöngyöt ér.*

Mikor olvasom vagy hallom e sorokat, mindig mélyen

meghatódom. Íme, Petőfi Sándor, a magyar nép legnagyobb költője milyen csodálattal írt a székelyek vitézségéről. Kell-e ennél nagyobb dicséret?

1948-ban az egész székely nép fegyvert ragadott a szabadságért. Bem tábornok, a kitűnő hadvezér megfutamította az ellenséget. Gábor Áron ágyú diadalmasan dörögtek. Gáll Sándor, a hősök hőse haláláig védte a székely hegyeket. Csak a cári túlerő tudta leverni a szabadságharcot.

Ma kegyelettel emlékezünk hőseinkre, büszkén leng a székely zászló, büszkén zeng a székely himnusz. Hiszen van egy örök nagy vezérünk, az égbolt hadi útján vágató Csaba királyfi, Attila fia. Hittel hisszük, hittel valljuk, e szép tájon itthon vagyunk, ez a föld a szülőföldünk, van apánk, van anyánk, van istenünk, van hazánk.

KAJCSA JENŐ

A magyar sajtó napja

1990 óta minden március 15-én a magyar sajtóra emlékezünk. Ugyanis 1848-ban ezen a napon nyomtatták ki a magyar sajtó első szabad termékeit, a 12 pontot és a Nemzeti dalt. Aznap hirdették ki a polgári sajtószabadságot, amit április 11-én törvénybe is foglaltak.

A magyar sajtószabadság napján, úgy gondolom, azokra az újságírókra kell emlékeznünk, akik valóban tettek valamit a magyar sajtó fejlődéséért. Például Kossuth Lajosra, aki a kard helyett tollat ragadva nemcsak hadvezérként, de újságíróként is harcolt népe szabadságáért. A Cassandra-levél ennek a nemes

hadjáratnak az egyik legszebb „csatája”. De még számtalan olyan újságíró volt történelmünkben, aki a népért harcolt. Aki nem a mindenkori hatalmat szolgálta, hanem megpróbálta helyesen végezni a dolgát. Ezek az emberek azért küzdöttek, hogy nekünk legyen sajtószabadságunk, hát éljünk vele, és értékeljük azt. Támogassuk az újságírást, mert az a negyedik hatalom, és ez áll a legközelebb a néphez.

A sajtószabadság és a jó sajtó nélkülözhetetlen a mai világban. Ezért fontos emlékeznünk azokra, akik elkezdték ezt a harcot.

BIRÓ SÁNDOR

Vannak lányok, nők, meg nénik,
anyukák, meg nagymamák.
Vannak Katák, Erzsik, Évik,
Zsuzsák, Jutkák, Marikák...

Sorolhatnám a neveket,
hiszen szép számmal akad,
mindegyikre gondoljunk most,
ne legyen ki kimarad!

Aranyosi Ervin

Március 8. Nőnap

Mennyi, mennyi kedves angyal
szebbíti az életünk,
segítenek szebben élni,
mennyi nő is van velünk?

Az élet szegényebb lenne
és a lét boldogtalan!
Köszöntsük hát fel a nőket,
mert a Nőnap pont ma van!

Ünnepeljük hát meg őket,
– tőlük csodás a világ,
legyen apró figyelmesség
számukra pár szál virág.

Nőnap gondolatok

A mindennpi élet rohanásában egyre ritkábban van időnk elgondolkodni az élet nagy és egyetemes dolgain. Például Isten legjobb és legérdekesebb teremtményén, a nőn. Állítólag a férfit teremtette először az Isten, de szükségesnek tartotta gyorsan hozzárendelni a nőt. Hogy mi végből? Egy híres elődünk így vélekedik: „*Ha Isten a nőt a férfi urává akarta volna tenni, a fejéből vágta volna ki. Ha rabszolgájává szánta volna, a lábából vette volna ki. De mert társául rendelte, az oldalából vágta ki.*”

A teremtés óta szinte folyamatos a férfi és a nő szerepének az értékelése. Ez így van napjainkban is. Március 8-a ünnepeltjeiről sok és sokféle értékelés elhangzott. Híres emberek véleményeiből idézek: „*A nő a természet bájos tévedése.*” „*A női természet közeli rokona a művészetnek.*” *Megérteni a női lelket? – ki tud-e méríteni a tenger vizét szitával?*” „*Nők nélkül élni nem lehet, és nem is érdemes!*” „*A nők nem jutnak a mennyországba.*”

János próféta Jelenéseiben ugyanis ez mondatik: „*És egy félóráig némaság vala...*” Ez pedig teljes képtelenség, ahol nők is jelen vannak. Folytathatnám ilyen és ehhez hasonló értékelésekkel, de az igazság az, hogy nélkülük magányosak, tehetetlenek vagyunk.

Mi a nő nekünk? Az egész világ maga, a szüntelen változás. Minden férfi életének alapját két nő határozza meg. Az első az édesanyja, a második a gyermekei édesanyja. Az anya, akinek testén át e világba léptünk, az első és végtelen önfeláldozás. Ő őrzi első lépteinket, törli le könnyeinket, testéből etet, szeretetéből nevel. Mindig megbocsát, ha kell, és soha nem enged el. Ő a fény, a

meleg és minden, ami jó, semmihez sem fogható és semmivel sem pótolható. Az anyák virrasztanak nehéz éjszakákon, viselik a terheket. Szébbé teszik a világot, megteremtik a szépet, nevelik gyermekeiket. Szavuk a jövő, a megmaradás biztosítéka. Az édesanyák áldott méhe adja az életet. Ők mondanak igent vagy nemet a jövőre. Ők ringatják a nemzet jövőjét keblükön. Őrzik a

családi tűzhelyet. Mindig hazavárnak. Gyermekekem, „*Ha elfáradsz a világban:/ Gyere haza megpihenni,/ Az öreg fák árnyékában/ Szép időkre emlékezni.*” Jaj annak a betegnek, akit nem nők gyógyítanak, és jaj annak a szomorkodónak, akit nem tudnak a nők felvidítani. Olyan a nő természete, mint a tenger. A legenyhébb nyomásnak is enged, és a legsúlyosabb terheket is el tudja hordozni. Az élet zenéjét a nők adják, akik őszintén, minden feltétel nélkül fogadják magukba a dolgokat, hogy érzéseiken át szébbé alakítsák azokat, szébbé tegyék környezetüket és szeretteik mindennapjait.

A fenti véleménycsokorral köszöntöm minden kedves hölgyismerősömet. Sok örömet, boldogságot és tavaszváró vidámságot kívánok nekik. Isten áldása mellett hulljon rájuk az első tavaszi virágcsó. Tetszik, nem tetszik, az elkövetkezőkben is egymást kell hogy boldogítsuk, férfiak és nők együtt, mert örök érvényű Kant meglátása: „*Csak férfi és nő tesz egyet az ember.*” Férfitársaim, nektek pedig azt üzenem, hogy az igazi férfi kétfélét akar: veszélyt és játékot. Ezért akarja a nőt, aki a legveszedelmesebb játékszer.

ZSIGMOND SÁNDOR

A magyar kultúra napja a városi könyvtárban

A magyar kultúra napját az idén, január 22-én csak online tudtuk megünnepelni a Petru Maior városi könyvtárban. Bevezetésként könyvtárunk menedzserének, dr. Bengéan Florinnak az eseményhez kapcsolódó gondolatai hangzottak el. Utána felolvastam ünnepi beszédemet, amit az alábbiakban olvashatnak.

1823-ban e napon fejezte be a szatmárcsekei szoba csendjében az akkor 33 éves Kölcsey Ferenc a *Himnusz* című költemény megírását. Szatmárcseke elhagyatott hely volt, ebben az eldugottnak is nevezhető magyar falucskában született meg a nemzeti egység gondolata, amely bárhol legyünk a világon, összeköt bennünket. A *Himnusz* 1829-ben, Kisfaludy Károly *Auróra* című évkönyvében jelent meg először. Erkel Ferenc zenésítette meg 1844-ben, s így magyar néphimnusszá vált. 1903-ban lett az ország himnusza. A magyarságnak a 19. századig nem volt önálló himnusza. A magyar alkotmány 1989-ben mondta ki, hogy a Magyar Köztársaság himnusza Kölcsey Ferenc *Himnusz* című költeménye, Erkel Ferenc zenéjével.

A magyar kultúra napján emlékezünk gyökereinkre, elődeinkre, akik kitaró munkájukkal hozzájárultak a magyar kultúra örökségéhez. Ez az örökség tartást ad, tudni kell élni vele, örözni kell. Mi, magyarok, büszkék lehetünk több mint ezeréves hagyományainkra, hiszen ez a nemzet sokat adott a világ kultúrájának, van miből merítenünk.

Nagyjaink felismerték, Reményik Sándor is, hogy magyar kultúra nem létezhet magyar nyelv nélkül. Vigyázzuk a magyar nyelv szépségét, hiszen ez megmaradásunk záloga.

Reményik Sándorra is emlékeztünk, halálának 80. évfordulója alkalmából. Ő a két világháború közötti magyar irodalom kiemelkedő egyénisége. Életútja szülővárosához, Kolozsvárhoz kötődik. A Felvidékről

odaköltözött családja hagyományos erkölcsi tartása, öröklött szellemisége határozta meg érdeklődését, pályája alakulását. Már hetedik osztályban öntudatosan vállalta, hogy minden erejével nemzetét kívánja szolgálni. A református kollégiumban, de főképp az egyetemi évek alatt került baráti kapcsolatba többek között Olosz Lajossal, Makkai Sándorral, Lám Bélával, Jékely Zoltánnal, majd Áprily Lajossal. Jeles tanárainak irányítása, a kiváló iskolatársak, barátok közössége, a 48-as erdélyi szabadságharc eszményei, a megoldatlan kisebbségi kérdés befolyásolta munkásságát. Betegsége első tünetei – melankólia, akaratgyengeség, határozatlanság, fáradékonyság – már az egyetemi évek alatt jelentkeztek, de igyekezett lépést tartani egyetemi kollégáival. A hosszas depressziós periódusokban Budapest, Nagyvárad és Pécs között ingázott a gyógyulás reményében. Több költeményének is témája az egészségi állapota. Verset először az Új Idők című újság közölte tőle. Az Erdélyi Szemle szépirodalmi folyóirat állandó munkatársa volt, az ő szerkesztésében indult el az Erdélyi Szemléből alakult hetilap, amelyet a legnehezebb időben szerkesztett. Innen következtek az alkotó évek. A *Fagyöngyök* című verseskötete megjelenésétől majdnem minden évben megjelent egy-egy könyve. Néhány közülük: *Csak így, Vadvizek zúgása, Egy eszme indul, Két fény között, Hangok a végekről*. A sors 22 alkotó esztendőjét engedélyezett neki, lendülettel és kitartással dolgozott, miközben évente hónapokig tartó szanatóriumi kezelést kapott, és depressziós mélypontokat élt át.

Reményik Sándor önálló család nem alapított, de gazdag lelkéből bőven jutott aggódó szeretet, figyelem testvére és barátai gyermekeinek. Életét, egymásra hatóan, a kereszténysége és magyarsága

határozta meg. Komoly nemzetépítő munkái jelentek meg írói álnéven, Végvári néven, melyekben az erdélyi magyarságot maradásra szólítja fel, hogy tartson ki szülőföldjén. Költői skálájában jelképpé válnak a természet szépségei, a mindennapi élet pillanatai, az egyszerű emberi gesztusok. Legszebb verseiben szilárd, logikus szerkezetet alkot az élménytől a látomásig. A magányos, vívódó költő mély érzelmvilágát és érzékeny kedélyét finom, árnyalt képekkel, hasonlatokkal és a nemzeti pátosz szókinccsel tudta érzékeltetni. Az 51 évet élt költőt, főszerkesztőt búcsúztatták mint a Pásztor-tűz Baráti Kör elnökét, az Erdélyi Irodalmi Társaság alelnökét, az Erdélyi Helikon, valamint a Kemény Zsigmond Irodalmi Társaság tagját, a Corvin-lánc birtokosát, a Petőfi Társaság és a Soproni Frankenburg Kör tagját, a Protestáns Irodalmi Társaság választott tagját és a Kisfaludy Társaság tagját.

Gondolataimat az Öröktűz című verse soraival zárom:

„Egy lángot adok, ápolod, add tovább;

*Csillaggal álmodik az éjszaka,
És lidércfénnyel álmodik a lap,
És öröktűzzel álmodik a szívem.*

*Egy lángot adok, ápolod, add tovább
És gondozd híven...”*

Az online közvetítés végén mi is verssel és dallal köszöntöttük a magyar kultúrát. A verset szerető régi és mostani diákokat nem volt nehéz meggyőzni, hogy méltón emlékezzünk nagy költőnkre. Mester Balázs IV. osztályos a *Ha nem lesz többé iskola*, Mester Zsolt VI. osztályos a *Lovas favágó* és Sándor Tihámér XI. osztályos az *Eredj, ha tudsz* című Reményik-verseket szavalták el. Záróakkordként meghallgattuk az *Akarom* című vers megzenésített változatát az Öröktűz Ápolói vendiákcsoport előadásában.

MENYEI ILDIKÓ

Dávid fia

Ararát: Újszövetség után

Az ÚR jön:

Vizeken... Felhőkön...

Van már fehér ruhád?

Fehér ruhád... Segíts!

Ha akarod:

Megtisztíthatsz engem!

Légy segítségül hitetlenségemen.

DÁVID FIA,

Könyörülj rajtam.

Érintsd meg halott lelkem,

Kemény kőszívem.

Add, hogy bánjam

Bűnömet!

Drágám:

Egy szóval mondd

És meggyógyul az én lelkem!

A halott, szürke

Köd. Oszlik...

Kiáltunk HOZZÁD:

DÁVID FIA,

Könyörülj rajtam! Érints meg!

Ez a megtört szív

Most TÉGED hív.

Ha akarod,

Megtisztíthatsz engem!

Csak egy szóval mondd

És meggyógyul a lelkem.

Hűséges vagy,

Méltó. Dicső. Segíts!

Érints meg,

Ott, hol ember nem segít!

Légy segítségül hitetlenségemen!

Mondd, hogy HOZZÁD menjek a vizeken.

Nem hagylak, elfutok utánad;

Hetedszer kerülöm a várat.

Megragadom a ruhádat,

S kiáltok HOZZÁD!

DÁVID FIA: Könyörülj rajtam!

Érints meg ott,

Hol ember nem segít!

DÁVID FIA és URA,

MINDENHATÓ JÉZUSOM:

Töltsd be szívemet: Bizalom.

S imádlak, imádunk mindenkor.

Kegyelem, irgalom.

ROZSNYAI LÁSZLÓ

A ForMove Egyesület tevékenységéből

Egyesületünk 2020-ban is támogatásban részesült a Bethlen Gábor Alap által meghirdetett és megnyert pályázat révén. Így az egyesület eseménysátort vásárolt, aminek az összegéhez ez részben hozzájárult.

A sátort Vajdaszentiványon állítottuk fel, ahol hagyományos tevékenységeknek ad otthont.

Köztudott, hogy a tavaly a járvány miatt az események korlátozva voltak, tudniillik a cél az volt, hogy itt tánpróbák is legyenek, de ez többnyire elmaradt. Azok a tevékenységek, amelyeket biztonságos körülmények között tudtunk és mai napig tudjuk vé-

gezni, a járványügyi intézkedéseket betartva, a következők: nyári hagyományörző táborok, nőtaest hagyományörző vajdaszentiványi zenészekkel, lovas íjászat, lovaglás, íjászsport, valamint hagyományos íjászat, ostorforgatás, szekerezés, népi gyermekjátékok.

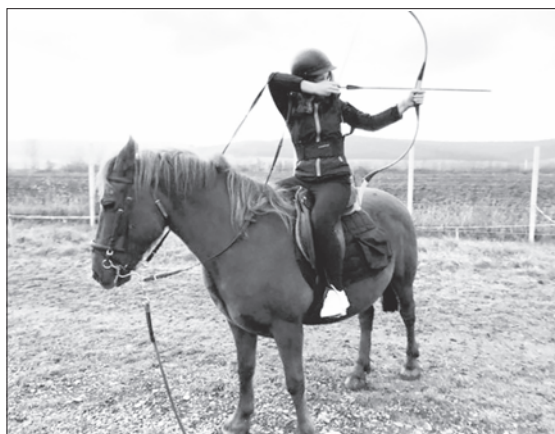
Hetente hagyományos foglalkozásokat tartunk elemi iskolás gyerekeknek a fenti tevékenységekből. Ezek Simon Szabolcs néptáncoktató, Marcu Dániel, Nagy Győző, valamint Csorvási Júlia, a Verőfény és a Csalogány néptáncsoport táncosai vezetésével zajlanak.

Ezúton is köszönjük a Bethlen Gábor Alap támogatását.

SIMON MELINDA

Mozog apraja-nagyja. Fotó: Simon M.

Ez telitalálat lesz

Megvalósult
a Magyar Kormány
támogatásával

MINISZTERELNÖKSÉG
NEMZETPOLITIKAI ÁLLAMTITKÁRSÁG

BETHLEN GÁBOR
Alap

Az első 100 nap Beszámoló

Polgármesteri tisztségemet nem hatalomnak, hanem szolgálatnak tekintem, miközben tudatában vagyok annak, hogy több évtizedes gondokat kell megoldani. A város felendítésére és a közjó feltételeinek megteremtésére vállalkoztam, éppen ezért első lépésként a nem működő, stagnáló tényezőket szándékoztam megszüntetni, amelyek leginkább jellemezték az elmúlt nyolc évet.

Hogy fel tudjuk gyorsítani és be tudjuk hozni a fejlődő városoktól való lemaradást, és el tudjuk indítani a járható úton, prioritásnak tekintettem a hivatal struktúrájának és működésének átvizsgálását, hogy hatékonyabban és eredményesebben üzemeljen.

A közalkalmazottak munkateljesítményének felmérésével és minősítésével az önérdékű, önhasznú tevékenységeket és munkamódszereket megszüntettük, a munkát a köz javára fordítottuk.

Az osztályvezetőkkel a folyamatos, napi kommunikáció megteremtésére fektettem nagy hangsúlyt. Az aktuális és a leendő projektek helyzetéről folyamatos tájékoztatást, és ezek napi szintű szigorú ellenőrzését szorgalmaztam. Sikeresen felgyorsítani mindazokat a tevékenységeket, amelyeket a nemtörődömség és a csigatempó jellemzett.

GPS-szel szereltük fel az önkormányzat gépjárműveit, a fogyasztás és a munka ellenőrzése céljából. Így az üzemanyag-fogyasztást nagyon rövid idő alatt a felére csökkentettük. Alapos kivizsgálást követően a papírra és irodaszerre, illetve a protokollra költött összegeket levágtuk, az indokolatlan, fölösleges beszerzéseket megszüntettük.

Mivel mindennek a lelke a rend, a közterületek tisztán tartását igyekeztem elérni. Ezért a RAGCL

Márk Endre polgármester

vezetőségével egyeztetünk a hosszú távú, jó együttműködés érdekében. A szolgáltató által felfűjt, irreális számlázásokat az önkormányzat irányába sikerült megszüntetni. Rengeteg utánajárással a Görgényi út melletti illegális szemétteltelepet felszámoltuk, február közepéig a szolgáltató meg kellett tisztítsa a területet.

A közbeszerzést illetően minden meghirdetett projektre legalább három árajánlatot kértem, a korrekt ár és a minőség biztosítása érdekében. Sajnos az utóbbi években a közbeszerzéshez személyes érdekek fűződtek.

A félbehagyott Kerekdó-projekt – ami nyolc évig hevert – jogi háttérét tisztáztuk, így kora tavasszal elkezdhetjük a terület megtisztítását. Önerőből, saját pénzforrásból a szászrégeniek számára egy kellemes, családcentrikus szabadidőparkot alakítunk ki. A Marosparton egy sétány és egy kerékpárút megvalósításáról egyeztetünk az országos vízügyi főigazgatósággal, hisz az ő hatáskörükbe tartozik a partszakasz.

A téli hóeltakarítási munkálataokra egy külsős céget is alkalmaztunk, hogy az utcák járhatók és biztonságosak legyenek, elkerülve a 30 éve jól működő „nem voltunk felkészülve” hivatalos magyarázatot.

A helyi rendőrség hatáskörébe tartozó feladatok gondos elvégzését kértem és sürgettem. A segítségükkel sikerült kidolgozni az új parkolási szabályzatot, amivel megoldjuk a jelenlegi anarchikus városi

Szociális lakások

parkolást. Reményeim szerint márciustól lép hatályba az átdolgozott tervezet, új tarifákkal, a szabályok betartásának szigorú ellenőrzésével.

Célunk a lakosságnak alternatívákat kínálni az autó helyett, értem ezalatt a bicikliutak mielőbbi kiépítését és a közszállítás újraszervezését. Ehhez közel 100 utca telekelésére van szükség. A főtérre nyíló utcák korszerűsítését kezdeményeztük: az útburkolat és a járdák teljes felújítását, az utcák kábelmentesítését.

Beiktatásom óta minden egyes lakossági panaszt kivizsgáltunk, és a legrövidebb idő alatt orvosoltuk, értesítést küldve a probléma megoldásáról, annak eredményéről.

A Kaufland felé vezető út átalakítása fontos volt számomra, ez már az ünnepek előtt sikerült. Tavasszal folytatjuk a szakasz rehabilitációját, amikor megkezdjük a Herbus és az Akácós utca felújítását. Ez azért fontos, mert márciusban érkeznek az első vadonatúj, hibrid buszok.

A fedett uszoda és nyári strand tervezése és kivitelezése érdekében is tettünk lépéseket. A létesítmény a mostani strand helyére épülne.

A CNI által finanszírozott, három éve épülő piaccsarnokot reményeink szerint kora tavasszal üzembe helyezzük. Itt szeretném megjegyezni, hogy a befektetés, a munkálatok és a kivitelezés nem az önkormányzat hatásköre, ellenben az átvétel után a csarnok körüli tér kialakítása ránk hárul, aminek a tervét elkészítettük.

Az Electrica vállalattal egyeztetünk a városközpont kábelmentesítéséről. A tervdokumentáció elkészült, reményeink szerint az év második felében elkezdődhet a munka.

December végére elkészült a városközpont felújításához szükséges megvalósíthatósági tanulmány.

A szabadidőközpont látványterve

Jelenleg egy konzultáns cég segítségével a beruházáshoz szükséges finanszírozási forrásokat keressük.

A helyi termelőknek és kézműveseknek a központi parkban rendszeres vásárt tervezünk minden hónap végére.

Többéves huzavona után mérföldkőhöz érkezett a Patria mozi ügye, ugyanis aláírtuk a támogatási szerződést az épület teljes felújítására és bővítésére. Az Országos Fejlesztési Ügynökség (CNI) által finanszírozott 11.630.124,96 lejes beruházás a tervek szerint másfél év alatt valósul meg.

Felszólítottuk a Rózsa-patak menti háztartásokat, hogy csatlakozzanak a csatornahálózathoz. Az elmúlt évtizedek alatt némelyik háztartásból a szennyvíz a patakba folyt.

A sok feljelentés miatt a teraszok működését érintő szabályzatot át kellett vizsgálni és újra kidolgozni. Így az évek óta húzódó, építkezési engedély nélkül felhúzott teraszok ügye megoldódni látszik.

Ahogy megengedi az idő, a Rodnei lakónegyed megrongálódott piskótakövel burkolt főutcájának felújítására kerül sor. Ebben a negyedben új játékelemekkel egy korszerű játszótér tervét készítettük elő.

Az irány továbbra is a fejlődés, a profizmus, a rövid és hosszú távú tervek, feladatok szakszerű kezelése, az ittmaradás ösztönzése és az életszínvonal növelése.

Továbbra is hangsúlyt fektetünk az önkormányzat gazdasági stabilizálására. A gazdasági körülményekhez alakítjuk belső szabályzatunkat, keressük a bevételt növelő és kiadást csökkentő eszközöket. Törekszünk az ügyfélcentrikus, kulturált, udvarias szolgáltatásra.

Kohl István-múzeum

MÁRK ENDRE,
Szászrégen polgármestere

Potápi: továbbra is lesz támogatás a külhoni intézmények és programok számára

Zavartalanul működik tovább a nemzetpolitikai intézményrendszer: folyamatosan kapják a forrásokat azok az intézmények, amelyeket 2011 óta támogat a kormány – mondta a Miniszterelnökség nemzetpolitikáért felelős államtitkára budapesti sajtótájékoztatóján. Potápi Árpád János úgy vélekedett, hogy mindenképpen szükség van a külhoni nemzeti jelentőségű intézményekre és programokra.

Idén 82 nemzeti jelentőségű intézmény és 12 nemzeti jelentőségű program, a programok keretében pedig 192 további program fenntartható működését biztosítja a kormány – számol be az MTI. Nemzeti jelentőségű intézmény, illetve program olyan intézmény, illetve program lehet, amely a határon túli magyarság közösségeiben nagyfokú szervezőerővel rendelkezik, továbbá a nemzeti identitás megőrzése érdekében nemzetstratégiai szempontból kiemelkedő szerepet tölt be oktatási, kulturális, egyházi és egyéb társadalomszervezési területeken. Míg 2012-ben még csupán 49 nemzeti jelentőségű intézmény volt, a számuk mára 82-re nőtt – közölte az államtitkár. Hangsúlyozta: fontos érezniük a határon túli magyaroknak, hogy a magyar kormány mindig számít rájuk. A kabinet egységes nemzetben gondolkodik, rendszerszintű és folyamatos támogatásban részesíti az érintett intézményeket – tette hozzá.

A nemzeti jelentőségű intézmények és programok esetében lényeges a fenntarthatóság és a kiszámíthatóság. A pályázatok a következő időszakban jelennek majd meg – mondta Potápi Árpád János. Az esemény sajtóanyagában azt írták, hogy a nemzeti jelentőségű intéz-

mények és programok a külhoni magyarság megmaradásának biztosítékai, fenntartható működésük, kiszámítható támogatásuk ezért nemzetpolitikai prioritás. A Magyar Állandó Értekezlet 2011. novemberi, X. ülésén fogadta el a nemzeti jelentőségű intézmények támogatásának követelményrendszerét.

Ebben szerepelnek nemzetpolitikai kritériumok, a többi között: az intézmény kiemelten hozzájárul a hosszú távú nemzeti érdekek megvalósításához; hatékony szerepet vállal a külhoni magyar közösségek megmaradásában, identitásának erősítésében, fejlődésének szolgálatában; elősegíti a Kárpát-medencei magyar nemzetrészek közötti, határon átnyúló együttműködéseket. Pénzügyi kritériumok is vannak, a többi között: az intézmény Magyarország határain kívül működő bejegyzett szervezet, amely létét az adott ország jogrendje szerint 30 napnál nem régebbi dokumentumokkal igazolja; tevékenységét legalább egy éve folyamatosan ellátja, és hivatalosan lezárt éves gazdálkodási beszámolót nyújt be; rendelkezik éves szakmai és pénzügyi tervvel. A sajtóanyagban kiemelték, hogy a járványhelyzet idején sem engedik el a külhoni magyarság kezét, folytatják az eddig sikeres programokat. Az elmúlt évek során (...) az oktatásban, a kultúrában, a gazdaságban újjáépítettük a Kárpát-medencét – fogalmaznak. A támogatások, programok minden magyarul

Potápi Árpád János

településre, az összes magyar közösségbe eljutottak. A nemzet határokön átvélő, rendszerszintű támogatása folyamatos. A nemzeti jelentőségű intézmények és programok támogatása ennek a munkának az egyik legfontosabb alappillére – írják a Nemzetpolitikai Államtitkárság tájékoztatójában. Nemzeti jelentőségű intézmény például Erdélyben a Sapientia Erdélyi Magyar Tudományegyetem és a Kallós Zoltán Alapítvány, a Felvidéken a Csemadok és a Rovás Polgári Társulás, a Vajdaságban az Európa Kollégium és a Zentai Magyar Kamaraszínház, Kárpátalján a II. Rákóczi Ferenc Kárpátaljai Magyar Főiskola és a Nagyberegi Református Líceum, a Muravidéken a Magyar Nemzetiségi Művelődési Intézet, a diaszpórában pedig a Külföldi Magyar Cserkészszövetség.

Székelyhon: <https://szekelyhon.ro/vilag/potapi-tovabbra-is-lesz-tamogat-as-a-ku-lhoni-intezmenyek-es-programok-szamara>)

Potápi Árpád János. Nem szakad meg a támogatás

• Fotó: Illyés Tibor/MTI

Az Amerikai Egyesült Államok elnöke Trump után

2021. január 21. óta az Amerikai Egyesült Államok elnökét Joe Bidennek hívják, ha elég szerencsések leszünk, illetve ha elég szerencsés lesz az elnök, hogy végigcsinálja, ugyanis az Államok történetének legidősebb elnöke másfél év múlva nyolcvanéves. A képviselőház elnöke, Nancy Pelosi is – akit újraválasztottak – nyolcvanéves. Történelme során soha nem vezették Amerikát ilyen idős emberek.

Az elnökválasztás is a legvitatottabb volt az ország történetében, ugyanis nagyon sok embernek az a meggyőződése, hogy elcsalták a választásokat. Az ország felét adó republikánusok 66%-ának ez a véleménye, ami azt jelenti, hogy Joe Biden csak az ország fele lakosságának az elnöke, s roppant ügyesen kell lavíroznia, hogy sikeres elnökként vonuljon be a történelembe.

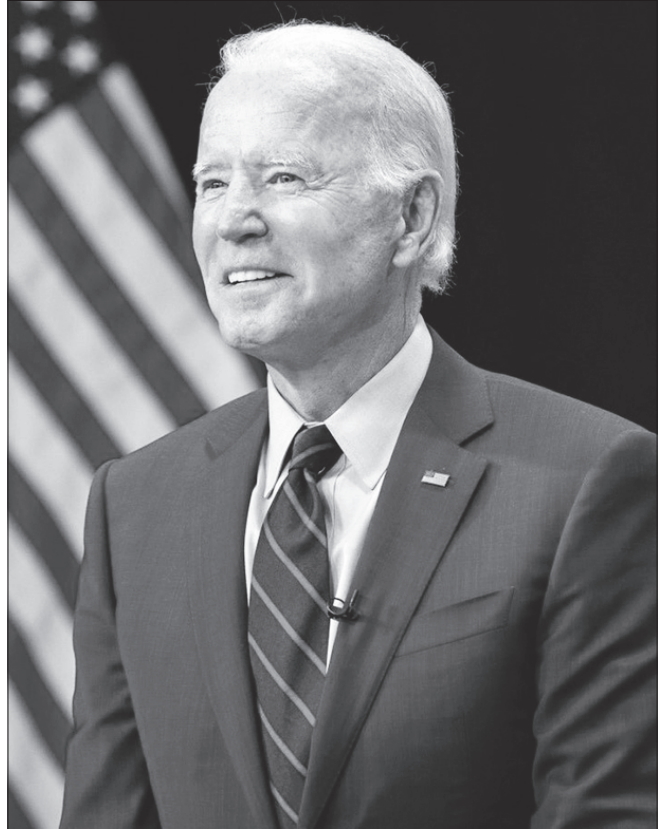
Az is elfogadott nézet még a demokraták körében is, hogy a cirkusznak, amit a baloldali beállítottságú sajtó véghezvitt Donald Trump elnökkel, soha többé nem lenne szabad megismétlődni. Sokszor útszéli hangnemben beszéltek Amerika elnökéről és az elnöki hivatalról, ami elfogadhatatlan.

Donald Trump nem vett részt Joe Biden elnöki beiktatásán, s ezzel 152 évi hagyomány szakadt meg – 1869-ben Andrew Johnson elnök volt az, aki nem vett részt utódja beiktatásán.

Vitathatatlan, hogy Joe Biden politikai háttérét negatívan érintik azok a körülmények, hogy fiának milyen üzleti tevékenységei voltak és vannak Ukrajnában és Kínában, és ezekben ő mennyire volt jelen. Ez még feltárára vár.

Nagy erőbedobással látott munkához az új elnök. Megszüntette a rengeteg intézkedést és megállapodást az elődje idejéből. Megígérte, hogy elnöksége 100 napja alatt az évek óta rendezetlen illegális bevándorlás ügyét rendezzi, és az itt tartózkodó 11 millió illegális bevándorlónak hivatalossá teszi a státuszát. (Állítólag nem 11, hanem 40 millióan vannak.)

Azonnali hatállyal megszüntette azon illegális bevándorlók kitoloncolását az országból, akik valamilyen bűncselekményt követtek el az Egyesült Államokban. Ugyancsak azonnal megszüntette Donald Trump azon rendelkezését, mely megtiltotta hét muzulmán országból való beutazást az Államokba – féltő, hogy így ismét rendkívül veszélyes terroristák jutnak be az országba. A pandémia továbbra is szedi áldozatait, és ha az oltási kampány ilyen ütemben zajlik, évekbe fog telni, míg mindenkire sor kerül, de erre nincs idő.

Joe Biden, az Államok 46. elnöke

Az elnök előrehaladott kora sokak szerint nem fog jól tenni az országnak, hiszen bármennyire is fittnek mutatja magát, a 80 év az mégiscsak 80 év. Hogy fogja bírni a roppant megerőltető munkát, amit az elnöki hivatal megkíván? Hogy fog a földgolyó másik oldalán nemzetközi tárgyalásokon részt venni? Néhány a sok kérdés közül.

De legyünk optimisták, hiszen bizakodásra adhat okot nekünk, magyaroknak, hogy három magyar származású magas rangú tagja lesz az új kormánynak. Athony Blinken külügyminiszter, Anne Neuberger tanácsadó a nemzetbiztonsági tanácsban, valamint John Kerry volt külügyminiszter, aki klímavédelmi különmegbízott lesz. Ha nem azt a politikát fogják követni, mint az Obama-kormány, mely szinte nyíltan beavatkozott közép-keleti országok belpolitikájába, szinte diktálva, hogy mit és hogyan csináljanak, akkor gyümölcsöző együttműködésnek nézhetünk elébe.

Kívánjuk, hogy így legyen.

**A Szászrégen és Vidékének
ERDEI JÁNOS New Yorkból**

Maradandó gyümölcs – Krisztusban

„...arra rendeltelek, hogy elmenjetelek és gyümölcsöt teremjetelek, és gyümölcsötök megmaradjon...” (Jn 15, 16/b)

Az elmúlt hónapokban hangsúlyosabban érzékeltük, tapasztaltuk a világban és a körülöttünk levő bizonytalanságot. Bizonyára vannak olyanok, akik őszintén feltették a kérdést: Isten most is a kezében tartja és igazgatja ezt a világot? A földi rendetlenséget, bizonytalanságot, az istentelen erők hatalmaskodását látva most is számíthatunk az isteni rendre?

Igen, számíthatunk az örökkévaló Isten rendjére, aki egy pillanatig sem mondott le arról, hogy az ő rendjéhez ragaszkodjon, hogy az ő rendje érvényesüljön, hogy az ő rendje által rendezze a mi életünket, s rajtunk keresztül sok mindent elvégezzon, rendezzen ebben a világban.

Krisztus az igazi szőlőtő, bennünket, szőlővesszőket arra rendelt, hogy maradandó gyümölcsöt teremjünk. Mindazok, akiket Krisztus kiválasztott, befogadott, és azok, akik hit által befogadtuk őt, megtanultuk és folyamatosan tanuljuk, mit jelent egymást elfogadni és másokat befogadni. S miközben ezt gyakoroljuk és tanuljuk, újra meg újra megerősödünk abban, hogy küldetésünk van, és a keresztyén életünk nem lehet meddő, hanem gyümölcsöznie kell Urunk dicsőségére és embertársaink javára.

A mi Megváltónk úgy hív a maga közelségébe, úgy választ ki, hogy egyben küld is. Nem szabad azt mondanunk, hogy hiszek Krisztusban, eljárógatok a templomba, és az elég. Ezzel a hittel úgy önmagamban megvagyok, elmélkedem és nem törődöm másokkal, nem érdekel ennek a világnak a romlottsága. Nemcsak itt, hanem a missziói parancsban is (Mt 28, 19) az Úr Jézus küldi a tanítványokat. A küldés pedig arról szól, hogy nekik úgy kell menniük, hogy Őt képviseljék a világban. Nem elvegyülni, belesimulni a világba, hanem benne lenni, Krisztust képviselve. Ettől a küldéstől s az elfogadó engedelmességtől függött és függ a keresztyén hit terjedése, gyarapodása, megmaradása ebben a világban. Ma is így küld a mi Urunk: „menjetelek...”, és nekünk kell ezt meg kell hallani és engedelmeskedni neki. Mily nagy a kísértés, hogy belesimuljunk a világba, hogy a könnyebbik utat válasszuk, hogy úgy éljünk, ahogy ebben az Isten nélküli világban élnek az emberek. Ha megelégszünk a külső vallásossággal, ha nem akarunk többet annál, hogy legyen egy templomos és egy templom nélküli életünk, akkor nem ismertük fel a jézusi küldő szót: „menjetelek...”. Pedig mennyire drága ez a küldetés, ez a krisztusi képviselő. Jézus hív, hogy jobban megismerd Őt, s utána küld, hogy másokkal is megismertesd az Ő szeretetét, áldozatát. A menny és föld Ura azt akarja, hogy hordozd a szívedben a hit ajándékát, az örök élet reménységét,

és erről tegyen bizonyosságot az életed, és így képviseld Őt ebben a bűnös világban.

Képviseled Őt az emberek között, ne szégyelld a hitedet! Ha mindezt megteszed, látni fogod, hogy Ő jár előtted, Ő vezet, és megadja a szükséges erőt is.

Maradandó és mulandó dolgokkal van tele ez a világ, ezekkel vagyunk körülveve. Sőt, mi magunk is a munkánk, tevékenységünk eredményét két részre oszthatjuk: maradandó és mulandó. Mi több ennél, a keresztyén munkában is van olyan gyümölcs, ami örömet okoz, épít, de nem gyakorol tartós hatást sem a világ, sem a gyülekezet életére, és van olyan, amely generációkon keresztül megmarad, hosszú évtizedeken át emlékeznek rá.

Amennyiben gyümölcsünk igazi maradandóságát vizsgáljuk, akkor ezt az örökkévalóság szemszögéből kell elvégezni. Walter Lüthi svájci igehirdető amikor a maradandó gyümölcsről beszél, a szeretetet emeli ki. Íme az örökkévalóság számára maradandó gyümölcs a nagy igehirdető megfogalmazásában: „Az Atya a szőlőműves, Krisztus a szőlőtő, mi a hajtások. Krisztus van a középpontban. Krisztus a Közbenjáró és a Közvetítő is. Krisztus a 'transzformátor', aki az Isten iránti szeretetet ember iránti szeretetté, az Istennel való barátságot emberekkel való barátsággá alakítja. S e szeretetről, amennyiben ez megmarad ebben a szent és könyörületes összefüggésben, még egy utolsó mondható, amit semmi más szeretetről nem lehet elmondani: Örökkévaló ez a szeretet! Megmarad ez a szeretet! Soha el nem fogy! Megmarad, akár elismerik, akár nem! Akkor is megmarad, ha nem hálát, hanem hálátlanságot kap. Akkor is, ha nem vizontszeretetet, hanem gyűlöletet és gúnyt ébreszt. Mivel a szeretet – eredete szerint – Isten felől szemlélve ellenségszeretet, ezért az embernél is embertárssal szemben az ellenség szeretetivé fog válni. Íme ismét okunk van ámolni nekünk, akik oly korszakban élünk, amikor a szeretet sokakban meghidegül. Az a szeretet, amelyik Jézus Krisztusban a földre plántáltatott, nem fog megfagyni. Lesz ereje elviselni azt, ha gyűlölik. Ezért erősebb, mint a gyűlölet és a halál. Ez Istennek az a szeretete, amelyik Krisztusban emberszeretetté vált: gyűlölhetik, üldözhetik, megkövezhetik, de végül mégiscsak győz!”

Alá vagyunk vetve a mulandóságnak, de ugyanakkor a maradandóságnak, az örökkévalóságnak is. Milyen jó, hogy nemesak ez a földi és mulandó világ nyomja rá bélyegét az életünkre, hanem Isten örökkévalóságának a bélyege is, s mi lehetünk úgy gyümölcstermő emberek, hogy az Ő kegyelméből gyümölcsünk megmaradjon.

Mi a titka a maradandó gyümölcstermésnek? Talán a

legegyszerűbb válasz így hangzik: amikor az életed, az életem megmarad Krisztusban, akkor az a gyümölcs, amit termünk, meg fog maradni. Engedjük, hogy az isteni akarat tisztogassa, megmetssze a mi emberi akaratunkat és erőfeszítéseinket, s minél jobban átadjuk magunkat Neki, annál inkább megmarad a gyümölcsünk. Milyen felmérhetetlen nagy ajándék, áldás, hogy maga a Mindenható Úr választott ki a gyümölcstermésre. Milyen felbecsülhetetlen ajándék, hogy az örök életre

teremhetünk gyümölcsöt a magunk és mások számára. Törekedjünk arra, hogy az életünk teljesen Isten hatalmában legyen, mert minden ezen múlik. Maradjunk szoros és töretlen közösségben Krisztussal, az igazi szőlőtővel!

A maradandó gyümölcs az örökkévalóság mérlegén is értékes marad. Ne szünjünk meg imádkozni érte!

**SZÉP EDUÁRD református lelkipásztor,
Beresztelce**

Tallózás régi lapokban (6.)

Adalékok városunk történetéhez

Orvosolják a Szászrégenhez is, Radnótfájához is tartozó Herbus-telep munkásainak sérelmeit

Emelik az üzem munkásainak bérét – 1439 pár javított bakancsot osztanak ki Szászrégenben

Szászrégen, 1941. december 18.

A Székely Nép tudósítójától:

A tagok nagy érdeklődése mellett zajlott le az Erdélyi Párt szászrégeni csoportjának szokásos heti ülése, amelyen – röviden összefoglalva – letárgyalták az utóbbi napok fontosabb kül- és belpolitikai eseményeit, majd a megyei és városi ügyek megbeszélésére és orvoslási lehetőségeire került sor.

Az Erdélyi Párt egyik tagja kegyelettel emlékezett meg vitéz Kozma Miklós kárpátaljai kormányzóbiztos elhunytáról. Ezután a képviselőház elé terjesztett és a Ház által elfogadott Országos Földbirtokrendező Bíróság megszüntetéséről szóló törvényjavaslatot vázolta, és helyeselte az intézmény megszüntetését. Ismertette továbbá Bárdossy László miniszterelnök által beterveztett délvidéki területek visszacsatolásáról szóló törvényjavaslatot, majd Bánffy Dániel báró földművelésügyi miniszter benyújtott törvényjavaslatáról szólt, amely a mezőgazdaság fejlesztését célozza és amely egy milliárd pengős befektetés mellett sokmillió hasznára lesz a megnagyobbodott országnak.

A felszólaló örömmel emlékezett meg arról a fontos

Orvosolják a Szászrégenhez is, Radnótfájához is tartozó Herbus-telep munkásainak sérelmeit
Emelik az üzem munkásainak bérét – 1439 pár javított bakancsot osztanak ki Szászrégenben

Szászrégen, dec. 18. A Székely Nép tudósítójától: A tagok nagy érdeklődése mellett zajlott le az Erdélyi Párt szászrégeni csoportjának szokásos heti ülése, amelyen – röviden összefoglalva – letárgyalták az utóbbi napok fontosabb kül- és belpolitikai eseményeit, majd a megyei és városi ügyek megbeszélésére és orvoslási lehetőségeire ke-

ügyi miniszter benyújtott törvényjavaslatáról szólt, amely a mezőgazdaság fejlesztését célozza és amely egymilliárd pengős befektetés mellett sokmillió hasznára lesz a megnagyobbodott országnak.

A felszólaló örömmel emlékezett meg arról a fontos intézkedésről, amely szerint a miniszter lehetővé teszi a faki-

intézkedésről, amely szerint a miniszter lehetővé teszi a fakitermelést s így nem állnak le a fatelepek. Ezután a közlélmény, karácsonyi cukor- és ruházati segélyakció módozatait beszélték meg. Nagy meglepéssel szóltak arról a kilencezer pengős hitelakcióról is, amelyet a minisztérium Szászrégen városának engedélyezett. Megemlítették továbbá, hogy Szászrégen pótdóója 30.02 százalék.

A görgényszegi Herbus-gyári munkások panaszainak orvoslására az Erdélyi Párt vezetősége tárgyalásba bocsátkozott Biró József dr. főmérnökkel, a gyár vezetőjével, aki ígéretet tett, hogy munkásai bérét lényegesen emelni fogja.

Székely Nép, 1941. december 19. (59. évfolyam, 286. szám)

(folytatjuk)

Szerkeszti: NAGY F. ATILLA

Kemény János, Erdély fejedelme (1.)

A Kemény család tagjai már a születő erdélyi fejedelemség korában is jelentős katonai, diplomáciai tisztségeket töltöttek be. 1550-ben Martinuzzi György kormányzó I. Kemény Jánost azzal a katonai feladattal bízta meg, hogy a brassói havasokban vessen gátat a Havasalföldről érkező betöréseknek.

1554-ben, a változó politikai helyzetben I. Kemény Jánost I. Ferdinánd magyar király követként küldi Szolimán udvarába. Később I. Kemény János visszatér Izabella királynő hűségére. 1558-ban, mikor a királynő parancsot adott a Kendyek megöletésére, I. Kemény János igazolta Izabella tettét.

II. Kemény László és II. Kemény János ugyancsak követi feladatokat láttak el. I. Kemény János fia, I. Kemény István a közigazgatásban jeleskedett, Küküllő vármegye főispánja volt.

Gyerőmonostori Kemény János apja, Kemény Boldizsár (III. János és Sarmasági Anna gyermeke) 1576-ban ott volt abban a kíséretben, amely Báthori Istvánt kísérte Lengyelországba, a lengyel trón elfoglalására. Boldizsár később hűséggel szolgálta Székely Mózes és Bocskai István fejedelmeket is.¹

Kemény János édesapja kétszer nősült. Első feleségétől két gyermek született, Péter és Anna. Második felesége, Tornyi Zsófia tizenegy gyermeket szült, akik közül három fiú érte meg a felnőttkort. Kemény János 1607. december 14-én született Magyarbükkszőn.

Amint Önéletírásában írja: mivel „*ellenségtől elégetvén ott való udvarházunk*”, apja egyik jobbágyának házában látta meg a napvilágot.²

Dajkája egy székely leányasszony volt, akinek a fiával később is tartotta a kapcsolatot.

Önéletrajzában, amelyet a tatár fogságban írt 1657–1658 között, részletesen beszámol élete eseményeiről. Édesapja a kor igényeinek megfelelően gondoskodott a taníttatásáról. Kezdetben egy unitárius székely diák, Martinus Albissi volt a nevelője. „*Ezután fejérvári scholában adattam – írja Önéletírásában – az holott tudós, böcsületes academicus mestereim voltak, többek közt egy Gelei István, ki püspökségben hala meg, ez pap felől dicséretes emlékezetet hallottam azután, noha ellenkező vallású volt, amaz nagy Pázmán Péter kardináltól is, derekasban Csulai György mostani püspök. Szállásom is egy ideig akkori püspök Keserű Jánosnál volt, azután az mesterekkel, professorokkal egy fogadott asztalon voltam, azután külön is... De az ott való lakást és tanulást kevés ideig continualhattam, úgyhogy tizenöttestendőben járó koromban hadtam el az scholát*”.³

A gyulafehérvári schola a korabeli triviális latin iskola típusa volt, ahol a tanulmányok középpontjában a

Kemény János fejedelem

grammatika – retorika – poétika állt. Olyan humán, nyelvi irodalmi képzést nyújtott, amely bizonyos közjogi-alkotmányjogi ismeretanyaggal kiegészítve elsősorban a hivatali pályára készülő nemesek igényeinek felelt meg.⁴

Annak ellenére, hogy tanulmányait korán befejezte, Kemény János alapos tudásra tett szert. Tudása és felkészültsége képessé tette a követi, diplomáciai feladatok ellátására, később pedig az erdélyi fejedelmi kancellária vezetésére is.

Kemény János Önéletírása, mint a barokk magyar irodalom korai terméke, nemcsak olvasmányos, hanem megbízható történelmi forrás a kor eseményei, személyiségei tekintetében.

(folytatjuk)

KUN LÁSZLÓ ny. tanár

¹ Kővári László: *Erdély nevezetesebb családai. Címerekkel és leszármazási táblákkal*, Kolozsvár, 1854, 147.; Papp Klára: *Erdélyi fejedelmek*, TTKK, Debrecen, é.n., 111.; Bicsok Zoltán – Orbán Zsolt: „*Isten segedelmével udvaromat megépítettem...*” *Történelmi családok kastélyai Erdélyben*, Gutenberg kiadó, 2012, 323.

Sebestyén Mihály: *Erdélyi fejedelmek*, Marosvásárhely, 1993, 48–51.

² Kemény János Önéletírása és válogatott levelei, válogatta, sajtó alá rendezte, a bevezető tanulmányt és a jegyzeteket írta V. Windish Éva, *Szépirodalmi Könyvkiadó*, Budapest, 1959, 78.

³ i.m. 94 – 95.

⁴ Pukánszki Béla – Németh András: *Neveléstörténet*, Nemzeti Tankönyvkiadó, 1994, 154 – 155.

SZÁSZRÉGEN

Épített örökségünk és emlékhelyeink (15.)

A Huszár-kastély romja és az angolpark
(régi Abafája/Castelului utca 12. sz.)

- az abafájai Huszár-kastély 19. század eleji, késő barokk-klasszicizáló stílusú épület;
- a homlokzat tengelyében a főbejárat elé emelt kocsíáthajtó és az emeleti nyitott erkély barokkos kialakítású, az épület főhomlokzatán a háromszögű oromfal, melyen eredetileg a család címere állt, és a kevés homlokzati dísz a klasszicizmusra vall;
- a kastélyt a 19. század utolsó évtizedeiben br. Huszár (III.) Károly (1859–1912) átalakíttatta, ekkor készült a lépcsőház neogótikus ablaka és a kastélyudvart díszítő eklektikus szökőkút is;
- a kastélyban 32 szoba volt. Az emeleten voltak a vendégszobák, a könyvtár, a nagy szalon, a kápolna és az ebédlő, a földszinten pedig a családtagok és a nevelők szobái, továbbá a komornyik családjának lakhelye;
- a kastély körüli 30 holdas parkban három tó is volt, szigettel és hattyúkkal, grottával (faragatlan sziklakövekből mesterségesen kialakított barlang), egzotikus növényekkel, szökőkúttal és szobrokkal;
- a két világháború közötti időszakban, amikor az abafájai birtok a virágkorát élte, virágházat is fenntartott a család: pálmákkal, citrom-, narancs-, babérfákkal, ame-

A Huszár-kastély romjai
Fotó: Simon Zs.

lyeket nyáron ökrökkel vontattak ki a kastély körüli csoportokba;

- abafáji Gyulay Pál, fejedelmi titkár és tanácsos is birtokolta a 16. sz. végén, itt esve áldozatul a Báthoriak hatalmi harcának (1592), életútját Kemény Zsigmond regényben örökítette meg;
- itt élt rövid ideig egy évszázaddal később Mikes Kelemen, a nagyságos fejedelem hűséges segédje, édesanyját, Torma Évát követve második házasságába;
- Dsida Jenő neves költő, műfordító két évig tartózkodott Abafáján, a Huszár családnál nevelőként.

DÉNES JÓZSEF tanár

Arany a sárban

– Két tízest – válaszoltam büszkén az asznapi jegyeim felől érdeklődő édesanyámnak, habár mint az iskola igazgatónője, ez nem volt újdonság számára, mindenről tudott már előttem – az egyiket magyar felelésre kaptam, a másikat pedig beadandóra. Holnap meg felelni fogok...

– Biológiából? – kérdezte ő felcsillanó szemmel.

– Nem, magyarból... tudod, meséltem arról a könyvről... – de jobbnak láttam, ha hallgatok, abba hagyom a magyarázást. Megfeledeztem magamról, pedig tudhattam volna, hogy édesanyámat nem érdeklik az ilyen dolgok, sőt kifejezetten dühítik, volt már alkalmam ezt megtanulni.

– Miért nem felelsz biológiából, és miért nem említed a tízest, amit abból kaptál? Az nem olyan fontos, mint a magyar? – tekintete mélyen az enyémbe fúródott, és bármennyire is szerettem volna elfordítani a fejem, nem tudtam. Nézése mindenkit lebilincsel.

– De, a... az is nagyon fontos, és pontosan azt szerettem volna mondani, hogy...

– Mit? – vágott hirtelen a szavamba. Tudta, hogy hazudni akarok valamit, valami aprót, amivel kimagyarázhatom magam. Megvetően nézett rám, úgy, ahogyan édesapámra szokott, mikor nekem ad igazat, és nem neki.

— Semmit – mondtam bánatosan, lesütöttem a szemem, s táskámat a hátamra véve elindultam föl a lépcsőn a szobámba. Ostobának éreztem magam, szörnyen ostobának.

– Remélem, a biológiát fogod tanulni, és nem azt a neveltséges Réz embert! – kiáltotta méreggel teli hangon utánam. Még a ház is megremegett.

– Arany ember – javítottam ki halkán, alig hallhatóan, aztán becsuktam a szoba ajtaját, s csak álltam ott mozdulatlanul percek, órákon keresztül.

Hirtelen autó állt meg a ház előtt, ekkor ocsúdtam fel merengésemből, s mikor kinéztem az ablakon, édesapámat láttam a kapuban. Ekkor vettem észre, hogy már este van, s egész délután az ajtóban álltam, fel sem fogtam, hogy telik idő. Nem az elvesztett idő bántott, hisz ennek csak örültem, minden nap azt vártam, hogy este, ágyba bújva elővehessem a naplóm, s leírjam mindazt, ami aznap történt, ami aznap bántott. Az írás mentett meg, nyújtott nekem nyugalmat. Az bántott, hogy nem tanultam meg a biológialeckét, amit édesanyám már biztos készül kikérdezni, s tudtam, hogy mérges lesz, pláne a mai történések után. Félelem futott át rajtam, féltem anyámtól. Szavaitól, de leginkább a nézésétől, mely olykor-olykor annyira forró volt, hogy lyukat égetett a hátam közepébe, s abban a pillanatban úgy éreztem, már túl sok a seb a hátamon, nem bírtam volna még egyet elviselni.

Felindultan az ajtóhoz szaladtam, s bezártam, nem akartam látni anyámat, erőm sem lett volna hozzá. Leültem az ágy mellé a földre, s kihúztam alóla egy régi cipősdobozt, melynek fedelén vékonyan állt a por. Lefűjtam róla, s felnyitottam.

– Szandra – hallottam ekkor édesapám szelíd hangját az ajtón kívülről –, tudom, hogy egyedül szeretnél lenni, hallottam a történekről, de be tudnál engedni egy pillanatra?

A hang, mely máskor megnyugtató, most idegességgel töltött el, nem tudtam, mitévő legyek. Rövid hallgatás után kinyitottam az ajtót, beengedtem édesapámat, s ekkor valamilyen furcsa nyugalom vett erőt rajtam. Leültünk a földre, s apám kezébe vette a dobozt, melybe több száz teleírt oldal volt belegyömöszölve. Felismerte a dobozt, ő adta nekem évekkor ezelőtt, mikor elhatároztam, hogy író leszek, azzal, hogy „Ebbe

tedd bele minden munkád, minden írásod, hogy majd egy nap, mikor híres író leszel, s műveidet mindenki ismerni fogja, tudd megnézni, hogy honnan is indultál”.

Persze anyám kikacagott engem is és apámat is, de nem ez fájt a legjobban, hanem amit ezután mondott:

– Még ilyen butaságot, hogy Bíró Szandra, az író! – s nagyot nevetett. – Belőled, kislányom, orvos lesz, méghozzá sebész, nem holmi buta író. Aranyom, írni mindenki tud, ne legyél olyan unalmas, mint mindenki más, tanuld csak azt, ami igazán fontos, ami miatt majd mindenki irigy lesz rád. Na meg amúgy is, kislányom, olvastam egy-két fogalmazásod, és sajnálattal kell közölnöm, hogy nem valami fényes munkák.

Tudtam, hogy hazugság, nem olvasott ő semmit, hisz soha nem érdekelte ez az oldal, de attól még ugyanolyan fájdalmas volt.

Könnybe lábadt a szemem, s akárcsak akkor, most is édesapám vigasztalt, hisz ő mindig mellettem állt, hitt bennem. Hitt a tehetségemben és a képességeimben, de édesanyámmal a harc nem volt olyan egyszerű, hogy ez elégnek bizonyuljon. Már rég rájöttem, de féltem hangosan kimondani, hogy édesanyám csak azért hajszol, csak azért erőltet a biológia meg az orvosi szak irányába, mert neki nem sikerült. Rajtam keresztül próbálja kiélni a vágyait, pedig ő kellene legjobban megértse a helyzetemet, aki ugyanebben a csónakban evezett sok-sok évvel ezelőtt. Édesapja tanító volt, s azt szerette volna, ha lánya ugyanazon az úton folytatja, mint ő. Édesapám is tudta ezt, ezért haragudott rá, mint ahogy én is, mert nem vette észre, hogy időközben nem csak azzá vált, amivé nagypapa szerette volna, hanem olyan is lett, mint ő.

Ekkor lépések zaját hallottam, édesanyám jött fölfelé a lépcsőn. A gyomrom görcsbe rándult, tudtam, hogy itt a vége, nem lesz több harc, hisz minden itt és most fog eldőlni. Édesapámra néztem, a nézése mindent elárult. Ő is tudta, hogy sorsom itt fog megválni, mert ez így nem mehet tovább, vagy én nyerek, vagy anyám, s ebbe belegondolva összeszorult a szívem. Tudtam, ha ő nyer, tehetségem, álmaim, vágyaim örökre elvesznek. Édesanyám belépett az ajtón.

CSORVÁSI LIDIA
(Petru Maior Műszaki Líceum)

NÉZZE MEG INTERJÚNKAT TÁNCZOS BARNA
KÖRNYEZETVÉDELMI, VÍZÜGYI ÉS ERDÉSZETI MINISZTERREL
A SZÉKELYHON TV

YouTube-csatornáján.

NÉZŐPONT

Képben Erdély.

OLVASSA BE OKOSTELEFONJÁVAL

Humortarisznya

A pap kimegy a hegyekbe sétálni, amikor hirtelen kibukkan a sűrűből egy medve.

Elkezd rohanni, a medve utána. Látja, hogy semmi esélye, ezért letérdel, és elkezd imádkozni:

– Istenem, add, hogy ez a medve irgalmas keresztény legyen!

Isten meghallgatta az imát, a medve, mielőtt megette volna a papot, letérdelt, és így szólt:

– Édes Jézus, légy vendégünk, áldd meg, amit adtál nekünk. Amen!

– Miért rohangál az etióp a zuhany alatt?

– ?

– Hogy végre eltalálja egy víz-csepp.

*

A repülő az Atlanti-óceán fölött száll, amikor megszólal a kapitány:

– Kedves utasaink, szélcsendes időben utazunk, az út felét már megtettük. Ha kitekintenek a jobb oldali ablakon, láthatják, mindkét motor működik. Ha balra néznek, láthatják: a bal oldali két motor

lángokban áll. Kérem, ne essenek pánikba! Nézzenek le, az óceán mozdulatlan tükre felett egy kis fehér foltot láthatnak. Az egy ejtőernyő. Én innen beszélek...

*

Mi az abszolút kórház?

– ?

– Ahol a bacilusok kezét mosnak, mielőtt fertőznének...

*

A nyúl bemegy a boltba, és kér a medvétől két répát.

– Nincsen – válaszolja a medve.

A nyuszika szomorúan elkullog. Két óra múlva újra bemegy a boltba:

– Két répát kérek.

– Nincs, de ha még egyszer bejössz, és kérsz két répát, kilapítalak a kalapáccsal, és a kutyáknak adlak vacsorára!

A nyuszika elkullog, de két óra múlva újra bemegy a boltba:

– Van kalapács?

– Nincs.

– És kutyák?

– Azok sincsenek!

– Akkor kérek két répát.

*

– Meddig jár a korszó a kútra?

– ?

– Amíg be nem vezetik a házba a vizet.

*

Éjszaka sürgősen beteghez hívják az orvost. Megvizsgálja, majd intézkedik:

– Hívják, legyenek szívesek, a beteg ügyvédjét, a plébános urat, a hozzátartozókat és egy közjegyzőt!

– Olyan súlyos az állapotom? – hüledezik a beteg.

– Nem, kutya baja, de legalább nem én leszek az egyetlen balek, akít potyára felébresztenek az éjszaka közepén.

*

A nászéjszakán a fiatal menyasszony megkérdezi a férjét:

– Mondd, hány nővel voltál már életedben?

– Ha megmondom, tudom, hogy be fogsz dilizni.

– Ne aggódj, nem fogok.

– Oké. Egy, kettő, három, négy, öt, hat, hét, aztán jöttél te, nyolc, kilenc...

*

– Az én anyósom olyan, mint a húsvéti tojás.

– Hogyhogy?

– Erősen festett, és előbb-utóbb összetöröm.

**Összeállította:
FÁBIÁN GIZELLA**

**SZÁSZRÉGEN és
VIDÉKE**

Kiadja a SZÁSZRÉGENI
KÖLPING CSALÁDI
EGYESÜLET
ISSN 1454-6183

Alapító tagok: Adorjáni László, Csernátoni József, Demeter József, Pakó Benedek, Márk Endre +

Újságtanács: Bözödi Sándor, Csernátoni József, Fábíán András György, Nagy F. Atilla, dr. Zsigmond Zsolt.

Főszerkesztő: Fábíán András György

Szerkesztőbizottsági tagok: Balla Árpád, Fülöp Bernadett, Kiss-Miki Melinda, Nagy F. Atilla, Nemes Árpád, Szabó Antal, Székely Rozália.

Weboldal: Madaras Péter

A műszaki szerkesztést és a nyomdai előkészítést az **IMPRESS KIADÓ** végezte.

Készült a marosvásárhelyi I. I. MUREȘAN ȘOMFÁLEAN ANDREI DORIN nyomdában.

A névvel és névjeggyel ellátott írásokért szerzőik felelnek.

Internet: www.regen-videke.home.ro

E-mail: madaraspeter1964@gmail.com

fandras59@yahoo.com

Ára: 3 lej